

عنوان مقاله:

ماموریت نظامی گری دولت پهلوی دوم و تاثیرات آن بر سیاست خارجی ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های تاریخی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

محمدجعفر چمنکار - استادیار تاریخ دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

توسعه ساختار نظامی از نمادهای مشخص حاکمیت پهلوی در دهه ۵۰ ه.ش/۷۰ م بود. دولت پهلوی با پذیرش نقش جدید سیاسی و امنیتی، تحت تاثیر مجموعه عوامل به هم پیوسته بین المللی و داخلی به سرعت به کانون توجه غرب تبدیل گشت و به صورت کاملاً شتاب آلود به قدرت نظامی عمده ای دست یافت. نتیجه این دگرگونی، افزایش تحرکات و مداخلات نظامی و سیاسی منطقه ای و فرامرزی ایران در دهه واپسین حکومت پهلوی بود. هدف از این نوشتار بررسی نظامی گری و تاثیرات آن بر سیاست خارجی دولت پهلوی دوم است. بر این اساس، بالا رفتن جایگاه نظامی گری در سیاست داخلی و روابط خارجی، با تحمیل هزینه های سنگین مالی و تبعات سوء منطقه ای، روند تضعیف و فروپاشی درونی سیاست خارجی رژیم پهلوی را شتاب بخشید.

کلمات کلیدی:

حاکمیت پهلوی دوم، ساختار ارتش، عوامل توسعه نظامی، مداخلات خارجی، فروپاشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1327223>

